Poznań, dnia 20 maja 1947 r.

POZNAŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 17

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str

Poz. 159 Rozporządzenie Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 15 marca 1947 r. o przywróceniu i ustaleniu urzędowych nazw miejscowości 386
„ 160 Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 7 maja 1947 r. o obowiązku pielęgnacji winnic . . . 391
„ 161 Zarządzenie Starosty Powiatowego Chodzieskiego z dnia 20 stycznia 1947 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych 392
„ 162 Zarządzenie Starosty Powiatowego Mogileńskiego z dnia 5 maja 1947 r. o zwalczaniu pomoru świń 392
„ 163 Zarządzenie Starosty Powiatowego Międzyrzeckiego z dnia 30 kwietnia 1947 r. o zwalczaniu stonki ziemniaczanej 394
„ 164 Zarządzenie Starosty Powiatowego Zielonogórskiego z dnia 2 kwietnia 1947 r. dotyczące zwalczania wścieklizny psów i kotów 395
„ 165 Zarządzenie Starosty Powiatowego Jarocińskiego z dnia 6 maja 1947 r. o zwalczaniu pomoru świń 396
„ 166 Zarządzenie Starosty Powiatowego Międzychodzkiego z dnia 29 marca 1947 r. o zwalczaniu pomoru świń 397
„ 167 Zarządzenie Starosty Powiatowego Kościańskiego z dnia 2 maja 1947 r. dot. godzin otwierania i zamykania zakładów handlowych i niektórych przemysłowych na terenie powiatu kościańskiego . . . 399
„ 168 Ogłoszenie Starosty Powiatowego Skwierzyńskiego z dnia 29 kwietnia 1947 r. w sprawie orzeczenia karnego 400
„ 169 Ogłoszenie Starosty Powiatowego Skwierzyńskiego z dnia 29 kwietnia 1947 r. w sprawie doręczenia nakazu karnego 400
„ 170 Ogłoszenie Starostwa Powiatowego Ostrowskiego z dnia 30 kwietnia 1947 r. w sprawie zamknięcia drogi państwowej Nr 16 na odc. Kalisz—Ostrów od km 181,9 do km 186,8 400
„ 171 Obwieszczenie Starosty Powiatowego Międzyrzeckiego z dnia 13 maja 1947 r. dot. osadnictwa . . . 400
„ 172 Ogłoszenie Inspektoratu Szkolnego Żnińskiego z dnia 5 maja 1947 r. dot. doręcznia decyzji 401
„ 173 Komunikat Zarządu Miejskiego Miasta Ostrzeszowa, pow. kępińskiego z dnia 14 kwietnia 1947 r. w sprawie skasowania ścieżki 401
„ 174 Komunikat Zarządu Miejskiego Miasta Ostrzeszowa, powiatu kępińskiego z dnia 14 kwietnia 1947 r. w sprawie skasowania drogi 401
„ 175 Komunikat Zarządu Gminnego Piaski z dnia 16 kwietnia 1947 r. dot. skasowania drogi 401

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego z dnia 2 maja 1947 r. dot. przestrogi przed kupnem maszyn i niwelatorów 402
Ogłoszenie Wydziału Powiatowego w Czarnkowie z dnia 28 kwietnia 1947 r. dot. taryfy opłat dziennych w Szpitalu Powiatowym w Czarnkowie 402
Ogłoszenie Wydziału Powiatowego w Koninie z dnia 8 kwietnia 1947 r. w sprawie opłat szpitalnych 402
Ogłoszenie Wydziału Powiatowego w Kościanie z dnia 21 kwietnia 1947 r. w sprawie statutu o pobieraniu specjalnych dopłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych 402
Ogłoszenie Wydziału Powiatowego w Wolsztynie z dnia 18 kwietnia 1947 r. w sprawie statutu w przedmiocie pobierania specjalnych dopłat za nadmiernie zużywanie dróg powiatowych. na rzecz pow. związku samorządowego wolsztyńskiego 404
Wystawa Szkolnictwa Zawodowego w Częstochowie. 405
Cennik Centrali Materiałów Budowlanych — Wojewódzki Oddział w Poznaniu na dzień 1 maja 1947 r. 406
Zagubione dokumenty 406
Publikacje sądowe 407

DZIAŁ URZĘDOWY

159

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 15 marca 1947 r.

o przywróceniu i ustaleniu urzędowych nazw miejscowości.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 37/47 poz. 297).

§1.

Na podstawie art. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ustalaniu nazw miejscowości i o numeracji nieruchomości (Dz. U. R. P. nr 94, poz. 850) oraz art. 2 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie ziem odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295) ustala się w brzmieniu polskim nazwy oraz pisownię miejscowości podanych w § 1.

(Dopisek Urzędu Wojewódzkiego: podaje się tylko nazwy miejscowości z terenu województwa poznańskiego).

Nazwa polska	Przypadek II-gi przymiotnik	Powiat	Dawna nazwa (niemiecka)
Płociczno	—na, płociszeński	pilski	Albertsruh
Stare Bielice	—ych-ic, staro-bielicki	strzelecki (kraj.)	Alt Beelitz
Stare Drzewce	—ych-ewc, staro-drzewiecki	wschowski	Alt Driebitz
Przyłęg	—gu, przyłęski	strzelecki (kraj.)	Altenfliess
Glinik	—ka, glinicki	gorzowski	Altensorge
Chwalim	—mia, chwalimski	babimojski	Altreben
Stary Raduszec	—ego-szca, staro-raduski	krośnieński	Alt Rehfeld
Twardoszek	—szka, twardoszecki	rzepiński	Am Kanal
Gębice	—ic, gębicki	gubiński	Amtitz
Stanica	—cy, stanicki	sulęciński	Arensdorf
Biernatowo	—wa, biernatowski	pilski	Ascherbude
Dryżyna	—ny, dryżyński	wschowski	Attendorf
Białków	—owa, białkowski	rzepiński	Balkow
Bukowiec	—wca, bukowiecki	międzyrzecki	Bauchwitz
Budachów	—owa, budachowski	krośnieński	Baudach
Krasnołęg	—gu, krasnołęski	sulęciński	Beaulieu
Biecz	—cza, biecki	gubiński	Beitsch
Brzozowiec	—wca, brzozowiecki	gorzowski	Berkenwerder
Barnówko	—ka, barnówecki	gorzowski	Berneuchen
Bytnica	—cy, bytnicki	krośnieński	Beutnitz
Baczyna	—ny, baczyński	gorzowski	Beyersdorf
Brzoza	—zy, brzeski	strzelecki (kraj.)	Birkholz
Bolemin	—na, boleminski	gorzowski	Blockwinkel
Bobowicko	—ka, bobowicki	międzyrzecki	Bobelwitz
Bobrowniki	—ik, bobrownicki	zielonogórski	Bobernig
Boczów	—wa, boczowski	rzepiński	Bottschow
Brzózka	—ki, brzózecki	krośnieński	Braschen
Bronowice	—ic, bronowicki	strzelecki (kraj.)	Braunsfelde
Bobrówko	—ka, bobrówecki	strzelecki (kraj.)	Breitenstein
Brzeźno	—na, brzezieński	gorzowski	Briesenhorst
Buchałów	—owa, buchałowski	zielonogórski	Buchelsdorf
Buszów	—owa, buszowski	strzelecki (kraj.)	Büssow
Dębokierz	—krza, dębokierski	sulęciński	Dammbusch
Deszczno	—na, deszczeński	gorzowski	Dechsel
Dychów	—owa, dychowski	krośnieński	Deichow
Dzierżów	—owa, dzierżowski	gorzowski	Derschau
Nowy Kisielin	—ego-na, nowokisieliński	zielonogórski	Deutsch Kessel
Otyń	—nia, otyński	zielonogórski	Deutsch Wartenberg
Dzieduszyce	—yc, dzieduszycki	gorzowski	Diedersdorf
Drawiny	—in, drawiński	strzelecki (kraj.)	Dragebruch
Drzonków	—owa, drzonkowski	zielonogórski	Drentkau

Nazwa polska	Przypadek II-gi przymiotnik	Powiat	Dawna nazwa (niemiecka)
Drzeńsko	—ka, drzeński	rzepiński	Drenzig
Lutol Suchy	—la-ego-sucho-lutolski	międzyrzecki	Dürrlettel
Łagodzin	—na, łagodziński	gorzowski	Egloffstein
Lubogoszcz	—czy, lubogoski	krośnieński	Eichberg
Zawada	—dy, zawadzki	zielonogórski	Eichwaldau
Rąpin	—na, rąpiński	strzelecki (kraj.)	Eschbruch
Jasieniec	—ńca, jasieniecki	międzyrzecki	Eschenwalde
Ulim	—mia, ulimski	gorzowski	Eulam
Sokólsko	—ka, sokólski	strzelecki (kraj.)	Falkenstein
Wieleń Północny	—nia, wieleński	pilski	Filehne Nord
Folsztyn	—na, folsztyński	pilski	Follstein
Strzelce Krajeńskie	—ec, strzelecki	strzelecki (kraj.)	Friedeberg Nm. Bhf.
Strzelczyki	—yk, strzelczycki	strzelecki (kraj.)	Friedeberg Nm. Siedl.
Żółwin	—na, żółwiński	strzelecki (kraj.)	Friedebergschbruch
Leszków	—owa, leszkowski	pilski	Friedrichstein
Radowice	—ic, radowicki	świebodziński	Früchtenau
Jenin	—na, jeniński	gorzowski	Gennin
Jaromirowice	—ic, jaromirowicki	gubiński	Germersdorf
Dębowa Łęka	—ej-ki, dębołęcki	wschowski	Geyersdorf
Huta Szklana	—ty-ej, szklanohucki	pilski	Glashütte
Głogusz	—a, głoguski	świebodziński	Glogsen
Chełmsko	—ka, chełmski	skwierzyński	Gollmütz
Kolesin	—na, kolesiński	świebodziński	Goltzen
Ługi Górzyckie	—gów-ich, łuski	rzepiński	Göritz Güt. Bhf.
Gostchorze	—rza, gostchorski	krośnieński	Goskar
Gralewo	—wa, gralewski	gorzowski	Gralow
Grzmiąca	—cej, grzmiącki	rzepiński	Grimnitz
Bieżyce	—yc, bieżycki	gubiński	Gross Bösitz
Kamień Wielki	—nia-go, wielko-kamieński	gorzowski	Gross Cammin
Dzierżążno Wielkie	—na-ego, wielko-dzierżążeński	pilski	Gross Drensen
Gądków Wielki	—wa-ego, wielko-gądkowski	rzepiński	Gross Gandern
Karszyn	—na, karszyński	zielonogórski	Grossheiden
Leśniów Wielki	—wa-ego, wielko-leśniowski	zielonogórski	Gross Lessen
Radów	—owa, radowski	rzepiński	Gross Rade
Smolno Wielkie	—na-ego, wielko-smoleński	świebodziński	Gross Schmöllen
Zielona Góra Dworzec Płd.	—nej-ry, zielono-górski	zielonogórski	Grünberg Süd
Gronów	—wa, gronowski	sulęciński	Grunow b. Wutschdorf
Jesiona	—ny, jesieński	zielonogórski	Grünwald
Goruńsko	—ka, goruński	międzyrzecki	Grunzig
Laski Gubińskie	—ków, lasecki	gubiński	Guben Stadtforst
Goszczanowo	—wa, goszczanowski	strzelecki (kraj.)	Gurscht
Goszczanowiec	—wca, goszczano-wiecki	strzelecki (kraj.)	Guschterholländer
Łącznica	—cy, łącznicki	strzelecki (kraj.)	Haferwiese
Rudnica	—cy, rudnicki	sulęciński	Hammer
Chwalęcice	—ic, chwalęcicki	gorzowski	Heinersdorf
Jerzmanice	—ic, jerzmanicki	rzepiński	Hermania
Chocicz	—a, chocicki	krośnieński	Hermswalde
Żubrów	—owa, żubrowski	sulęciński	Herzogswalde
Jędrzychowice	—ic, jędrzychowicki	wschowski	Heyersdorf
Wysoka	—kiej, wysocki	międzyrzecki	Hochwalde
Wysoka	—kiej, wysocki	gorzowski	Hohenwalde
Chmieliniec	—ńca, chmieliniecki	gorzowski	Hopfenbruch

Nazwa polska	Przypadek II-gi przymiotnik	Powiat	Dawna nazwa (niemiecka)
Janiszowice	—ic, janiszowicki	krośnieński	Jähnsdorf
Jańczewo	—wa, jańczewski	gorzowski	Jahnsfelde
Jasienica	—cy, jasienicki	gubiński	Jessnitz
Janopole	—la, janopolski	pilski	Jonnenbruch
Jordanowo	—wa, jordanowski	swiebodziński	Jordan
Kaława	—wy, kaławski	międzyrzecki	Kalau
Kalsk	—ka, kalski	świebodziński	Kalzig
Kargowa Wieś	—wej Wsi, kargowski	babimojski	Karge
Rychlik	—ka, rychlicki	pilski	Karolina
Karnin	—na, karniński	gorzowski	Kernein
Chyrzyno	—na, chyrzyński	gorzowski	Kietzerbusch
Trzęśniów	—wa, trześniowski	rzepiński	Klein Kirschbaum
Lubiechnia Mała	—ni-ej, małolubiecheński	rzepiński	Klein Lübbichow
Lubcz Mały	—cza-ego, małolubski	pilski	Klein Lubs
Podmokle Małe	—la-ego, małopodmokielski	babimojski	Klein Posenbrück
Klępsk	—ka, klępski	świebodziński	Klemzig
Kowalów	—wa, kowalowski	rzepiński	Kohlow
Kołczyn	—na, kołczyński	sulęciński	Költschen
Kalina	—ny, kaliński	pilski	Königsblick
Kupienino	—na, kupieniński	świebodziński	Koppen
Kosierz	—rza, kosierski	krośnieński	Kossar
Krępa	—py, krępski	zielonogórski	Krampe
Kręcko	—ka, kręcki	międzyrzecki	Kranz
Krowice	—ic, krowicki	skwierzyński	Krebse
Krzyż	—ża, krzyski	babimojski	Kreutz
Motylewo	—wa, motylewski	pilski	Küddowtal
Kunice	—ic, kunicki	rzepiński	Kunitz
Konradowo	—wa, konradowski	wschowski	Kursdorf
Kursko	—ka, kurski	międzyrzecki	Kurzig
Kosieczyn	—na, kosieczyński	międzyrzecki	Kuschten
Chociszewo	—wa, ohociszewski	międzyrzecki	Kutschkau
Chociule	—ul, chociulski	świebodziński	Kutschlau
Zamoście	—cia, zamojski	gorzowski	Landsberg Brücken-Vorstadt
Chwałowice	—ic, chwałowicki	gorzowski	Landsberger Holländer
Długoszyn	—na, długoszyński	sulęciński	Langenfeld
Wielowieś	—wsi, wielowiejski	sulęciński	Langenphul
Łęgowo	—wa, łęgowski	świebodziński	Lang Heinersdorf
Okunin	—na, okuniński	świebodziński	Langmeil
Łężyca	—cy, łężycki	zielonogórski	Lansitz
Laski	—ków, lasecki	rzepiński	Lässig
Letnica	—cy, letnicki	zielonogórski	Lättnitz
Drzewce	—wc, drzewiecki	rzepiński	Leichholz
Glińsk	—ka, gliński	świebodziński	Leimnitz
Sycowice	—ic, sycowicki	krośnieński	Leitersdorf
Lubno	—na, lubieński	gorzowski	Liebenau
Lemierzyce Gaj	—yc-ju, lemierzycki	sulęciński	Limmritz Forst
Niemaszchleba	—, niemaszchlebski	gubiński	Lindenhain
Łysiny	—in, łysiński	wschowski	Lissen
Łochowice	—ic, łochowicki,	krośnieński	Lochwitz
Łupowo	—wa, łupowski	gorzowski	Loppow
Wawrów	—owa, wawrowski	gorzowski	Lorenzdorf
Łośno	—na, łosieński	gorzowski	Lotzen
Lubiszyn	—na, lubiszyński	gorzowski	Ludwigsruh
Maczków	—owa, maczkowski	rzepiński	Matschdorf
Muszkowo	—wa, muszkowski	sulęciński	Mauskow

Nazwa polska	Przypadek II-gi przymiotnik	Powiat	Dawna nazwa (niemiecka)
Mierzęcin	—na, mierzęciński	strzelecki (kraj.)	Mehrenthin
Wężyska	—sk, wężyski	krośnieński	Merzwiese
Grotów	—owa, grotowski	strzelecki (kraj.)	Modderwiese
Murzynowo	—wa, murzynowski	gorzowski	Morrn
Mozów	—owa, mozowski	świebodziński	Mosau
Mostki	—ków, mostecki	świebodziński	Möstchen
Sarbiewo	—wa, sarbiewski	strzelecki (kraj.)	Mückenburg
Ołobok	—ku, ołobocki	świebodziński	Mühlbock
Sarbia	—bi, sarbski	krośnieński	Münchsdorf
Myszęcin	—na, myszęciński	świebodziński	Muschten
Przynotecko	—ka, przynotecki	strzelecki (kraj.)	Netzbruch
Żabczyn	—na, żabczyński	gorzowski	Neu Amerika
Niegosław	—wia, niegosławski	strzelecki (kraj.)	Neu Anspach
Nowe Bielice	—ych-ic, nowobielicki	strzelecki (kraj.)	Neu Beelitz
Nowa Wieś	—ej Wsi, nowowiejski	pilski	Neudorf
Nowa Wieś	—ej Wsi, nowowiejski	skwierzyński	Neudorf
Czarnowo	—wa, czarnowski	krośnieński	Neuendorf
Chróścik	—ka, chróścicki	gorzowski	Neuendorf
Nowe Dwory	—ych-ów, nowodworski	pilski	Neuhöfen
Nowy Dworek	—ego, ku, nowodworecki	świebodziński	Neuhöfchen
Nowy Raduszec	—ego-szca, noworaduski	krośnieński	Neu Rehfeld
Niekarzyn	—na, niekarzyński	świebodziński	Nickern
Przyczyna Dolna	—ny-nej, dolnoprzyczyński	wschowski	Nieder Pritschen
Niekursko	—ka, niekurski	pilski	Niekosken
Nietoperek	—rka, nietoperecki	międzyrzecki	Nipter
Gorzyca	—cy, gorzycki	międzyrzecki	Ober Görzig
Glinka Górna	—ki-ej, górnogliński	krośnieński	Oberklinge
Przyczyna Górna	—ny-nej, górnoprzyczyński	wschowski	Ober Pritschen
Winnogóra	—ry, winnogórski	świebodziński	Oberweinberge
Ownice	—ic, ownicki	sulęciński	Ognitz
Osiecko	—ka, osiecki	skwierzyński	Oscht
Ciosaniec	—ńca, ciosaniecki	babimojski	Ostlinde
Ostrów	—owa, ostrowski	sulęciński	Ostrow
Łupice	—ic, łupicki	babimojski	Ostweide
Pałek	—ka, pałcki	świebodziński	Palzig
Gościkowo	—wa, gościkowski	międzyrzecki	Paradies
Pieski	—ków, piesecki	międzyrzecki	Pieske
Pyrnik	—ka, pyrnicki	zielonogórski	Pirnig
Pliszka	—ki, pliski	krośnieński	Pleiskehammer
Płonica	—cy, płonicki	gorzowski	Plonitz
Policko	—a, policki	międzyrzecki	Politzig
Połęcko	—ka, połęcki	krośnieński	Pollenzig
Polichno	—na, policheński	gorzowski	Pollychen (Ladestelle)
Stare Polichno	—ego-na, staropolicheński	gorzowski	Pollychen
Popowo	—wa, popowski	skwierzyński	Poppe
Przychów	—owa, przychowski	krośnieński	Preichow
Przytok	—ka, przytocki	zielonogórski	Prittag
Rosiejewo	—wa, rosiejewski	rzepiński	Pulverkrug
Gajewo	—wa, gajewski	pilski	Putzighauland
Pyrzany	—an, pyrzański	gorzowski	Pyrehne
Radachów	—owa, radachowski	rzepiński	Radach
Radolin	—na, radoliński	pilski	Radolin
Raszyn	—na, raszyński	gubiński	Räschen

Nazwa polska	Przypadek II-gi przymiotnik	Powiat	Dawna nazwa (niemiecka)
Racławiec	—wca, racławiecki	gubiński	Ratzdorf
Rybocice	—ic, rybocicki	rzepiński	Reipzig
Radoszyn	—na, radoszyński	świebodziński	Rentschen
Rusinów	—owa rusinowski	świebodziński	Rinnersdorf
Rogoziniec	—ńca, rogoziniecki	międzyrzecki	Rogsen
Osowa Sień	—wej-ni, osowosieński	wschowski	Röhrsdorf
Rokitno	—na, rokicieński	skwierzyński	Rokitten
Zieleniec	—ńca, zieleniecki	gorzowski	Rosswiese
Rudno	—na, rudzieński	babimojski	Ruden
Runowo	—wa, runowski	pilski	Runau
Połupin	—na, połupiński	krośnieński	Rusdorf
Sądów	—owa, sądowski	rzepiński	Sandow
Żabice	—ic, żabicki	rzepiński	Säpzig
Słonów	—owa, słonowski	strzelecki (kraj.)	Schlanow
Drzonów	—owa, drzonowski	zielonogórski	Schlesisch Drehnow
Słone	—ego, słoński	zielonogórski	Schloin
Smardzewo	—wa, smardzewski	świebodziński	Schmarse
Krasowiec	—wca, krasowiecki	gorzowski	Schönewald
Rybaki	—ków, rybacki	krośnieński	Schönforst
Szreniawa	—wy, szreniawski	babimojski	Schönforst
Sieniawa	—wy, sieniawski	sulęciński	Schönow
Dobrosułow	—owa, dobrosułowski	krośnieński	Schönrode
Swarzynice	—ic, swarzynicki	zielonogórski	Schwarmitz
Swiętno	—na, święciński	babimojski	Schwenten
Skwierzyna Gaj	—ny, skwierzyński	skwierzyński	Schwerin-Stadtforst Bhf
Swiecko	—ka, świecki	rzepiński	Schwetig
Strużka	—ki, strużecki	krośnieński	Seedorf
Żabicko	—ka, żabicki	strzelecki (kraj.)	Seegenfelde
Siedlice	—ic, siedlicki	gorzowski	Seidlitz
Żelichowo	—wa, żelichowski	pilski	Selchow
Kuźnica Żelichowska	—cy-kiej, kuźnicki	pilski	Selchowhammer
Skąpe	—ego, skąpski	świebodziński	Skampe
Lubsko Hynków	—owa, hynkowski	krośnieński	Sommerfeld Hindenburgstr.
Lubsko	—ka, lubski	krośnieński	Sommerfeld Nebenbahnhof
Rogi	—gów, rogowski	sulęciński	Sophienwalde
Staropole	—la, staropolski	świebodziński	Starpel
Koziczyn	—na, koziczyński	rzepiński	Steinbockwerk
Kamień Mały	—nia-ego, małokamieński	gorzowski	Stoltberg Nm.
Różanki	—ek, różanecki	gorzowski	Stolzenberg
Stobno	—na, stobieński	pilski	Stöwen
Strzegów	—owa, strzegowski	gubiński	Strega
Tymienice	—ic, tymienicki	krośnieński	Tamnitz
Dąbroszyn	—na, dąbroszyński	gorzowski	Tamsel
Templewo	—wa, templewski	sulęciński	Tempel
Ciemnice	—ic, ciemnicki	krośnieński	Thiemendorf
Głębokie	—ego, głębocki	międzyrzecki	Tiefsee
Toporów	—owa, toporowski	krośnieński	Topper
Tarnów	—owa, tarnowski	gorzowski	Tornow
Trzebiszewo	—wa, trzebiszewski	skwierzyński	Trebisch
Trzebiechów	—owa, trzebiechowski	świebodziński	Trebschen
Smogory	—or, smogorski	rzepiński	Treuhofen
Szczawno	—na, szczawieński	krośnieński	Tschausdorf
Ługi Ujskie	—ów-ich, łuski	pilski	Usch Hauland

Nazwa polska	Przypadek IIgi przymiotnik	Powiat	Dawna nazwa (niemiecka)
Ujście	—jścia, ujski	pilski	Usch (Netzekreis)
Łęgowo	—wa, łęgowski	strzelecki (kraj.)	Vorbruch
Podlesiec	—śca, podlesiecki	strzelecki (kraj.)	Waldowshof
Wałdowice	—ic, wałdowicki	sulęciński	Waldowstrenk
Staszyce	—yc, staszycki	pilski	Waldschlösschen
Wałowice	—ic, wałowicki	gubiński	Wallwitz
Wędrzyn	—na, wędrzyński	sulęciński	Wandern
Wygnańczyce	—yc, wygnańczycki	wschowski	Weigmannsdorf
Wełmice	—ic, wełmicki	krośnieński	Wellmitz
Wierzbno	—na, wierzbieński	skwierzyński	Wierzebaum
Przesieki	—ek, przesiecki	pilski	Wiesental
Zielomyśl	—la, zielomyski	międzyrzecki	Wilhelmstal
Wilkowo	—wa, wilkowski	świebodziński	Wilkau
Wojcieszyce	—yc, wojcieszycki	gorzowski	Wormsfelde
Bucze	—cza, bucki	świebodziński	Wutschdorf
Santocko	—a, santocki	gorzowski	Zanzin
Czechów	owa, czechowski	gorzowski	Zechow
Siedlnica	—cy, siedlnicki	wschowski	Zedlitz
Ciecierzyce	—yc, ciecierzycki	gorzowski	Zettritz

§ 2.

W stosunkach publicznych wolno używać nazw wyżej podanych miejscowości tylko w brzmieniu ustalonym niniejszym rozporządzeniem.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej:
(—) Edward Osóbka-Morawski.

w/z. Minister Ziem Odzyskanych:
(—) Wł. Czajkowski.

160

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 7 maja 1947 r.

o obowiązku pielęgnacji winnic.

Na podstawie art. 108 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej w brzmieniu nadanym mu obwieszczeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555) zgodnie z art. 2, 3, 8 i 9 rozp. Prez. R. P. z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 922) w brzmieniu ustalonym w art. 3 rozp. Prez. R. P. z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) i w art. 1 ustawy z dnia 16 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 131) oraz § 1 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 r. o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 302) i wskazaniami Stacji Ochrony Roślin przy Oddziale Wojewódzkim Związku Samopomocy Chłopskiej zarządzam co następuje:

§ 1.

Wprowadza się obowiązek pielęgnacji winnic na terenie powiatów: zielonogórskiego, krośnieńskiego, gubińskiego, świebodzińskiego i wolsztyńskiego (obwód babimojski).

§ 2.

1. Przez termin „pielęgnacja" rozumie się walkę z chwastami, racjonalne przycinanie łozy, zabezpieczenie winnic przed zimą i opryskiwanie.
2. Czynności te należy wykonywać w terminach i według wskazówek powiatowych Biur Gospodarstwa Wiejskiego przy Związku Samopomocy Chłopskiej.

§ 3.

1. Nadzór nad wykonaniem obowiązku pielęgnacji winnic sprawują Starostowie Powiatowi.
2. Starostowie Powiatowi wydadzą niezwłocznie zarządzenie co do wykonywania czynności związanych z pielęgnacją winnic w porozumieniu z powiatowymi Biurami Gospodarstwa Wiejskiego przy Związku Samopomocy Chłopskiej.

§ 4.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń w myśl cytowanego na wstępie rozp. Prez. R. P. z dnia 19 listopada 1927 będą karani w trybie postępowania karno-administracyjnego aresztem do sześciu tygodni i grzywną od 100

do 100.000 zł, lub jedną z tych kar (dekret z dnia 16. 11. 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312).

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
(—) Mgr J. Grosicki,
Wicewojewoda.

161

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. CHODZIESKIEGO

z dnia 20 stycznia 1947 r.

o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych.

Na podstawie art. 1—8 oraz 10 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22. 3. 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) sprostowanego obwieszczeniem Prezydenta R. P. z dnia 21. 5. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 545) oraz zmienionego wzgl. uzupełnionego ustawą z dnia 23. 3. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 236) rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. 12. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 575) zarządzam w porozumieniu z Inspektorem Pracy X Okręgu w Poznaniu co następuje:

1. Czas otwierania i zamykania sklepów, zakładów i miejsc zawodowej sprzedaży ustalam na okres od 1. 4. do 30. 9. i od 1. 10. do 31. 3. następująco:
   a) w dni powszednie:
      1. dla wszystkich sklepów włącznie z spożywczymi i fotograficznymi od godziny 8-mej do godziny 18-tej.
      2. dla miejsc sprzedaży mleka, pieczywa, wyrobów mięsnych i gazet:
         od godziny 7-mej do 19-tej latem
         od godziny 7-mej do 18-tej zimą.
      3. dla kiosków w których sprzedaje się butelkowo wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące, oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może się odbywać we wszystkie dni w tygodniu w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie od godziny 7-mej do 21-szej, a w czasie od 1 października do 31 marca od godziny 8-mej do 20-tej.
      4. dla zakładów fryzjerskich:
         codziennie od godziny 8-mej do 18-tej bez przerwy.
      5. dla zakładów gastronomicznych (jadłodajnie, restauracje, kawiarnie, cukiernie) od godziny 8-mej do 22-giej, (przedłużenie za specjalnym zezwoleniem Starosty) jeżeli tego będą wymagały warunki miejscowe.
      6. Hotele i lokale koncertowe mają godziny otwarcia do 24-tej.
   b) W niedzielę i dni świąteczne:
      1. dla miejsc zawod. sprzedaży mleka: od godziny 7-mej do 10-tej,
      2. dla zakładów gastronomicznych, hoteli itp. jak w dni powszednie.
   c) W wigilię Bożego Narodzenia i Wielką Sobotę, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne do godz. 18. W niedzielę przypadającą w czasie od 18—23 grudnia włącznie oraz w niedzielę palmową dozwolone jest wykonywanie handlu od godz. 13-tej do 18-tej.
2. Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych nie zostają niniejszym zarządzeniem w niczym naruszone. Tak samo przepisy ustawowe ograniczające sprzedaż i podaż pewnych artykułów spożywczych.
3. Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia ulegną w myśl art. 16 wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) łącznie z art. 1 dekretu z dnia 16. 11. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karze grzywnej do 20.000 zł i karze aresztu do 6 tygodni albo jednej z tych kar.
4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy:
(—) Sierakowski.

162

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. MOGILEŃSKIEGO

z dnia 5 maja 1947 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w chlewni Obywatela Malendy Romana w Gębicach — Gmina Gębice — na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów paragrafu 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz par. 1 pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Roln. i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr W. XI. 4/62 z dnia 16 kwietnia 1935 r. oraz zarządzenia Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. — zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń — stanowi zagroda Obyw. Malendy Romana w Gębicach.

W tej zagrodzie obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody gromady Gębice.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego wzbroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, których powierzono oprzątanie i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewni lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winny być przygotowane: woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie zgodnie z obowiązującymi przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę Gminną o padnięciu takich świń. Zarząd Gminny, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa — powiadomi jednocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do chwili przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego — ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzać zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to zgodnie z przepisami paragrafu 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

§ 7.

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób gołębie i t. p. w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wynoszenie) poza obręb okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń poza obszar tego okręgu może się odbywać tylko za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkami do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz.

Przesyłki takich zwierząt wolno wyładować tylko na stacjach kolejowych oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien się odbywać na szczelnych wo-

zach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.) jak również rampy, sprzęty i przedmioty używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową — uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń — do którego włączam wszystkie zagrody gromady Marcinkowa.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. Odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję: umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu zagrożonego i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzania świń do tego okręgu,
3. wypędzania świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń handlowych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim uprzednim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będzie według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Starosta Powiatowy:
(—) Wincenty Bytoński.

163

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MIĘDZYRZECKIEGO

z dnia 30 kwietnia 1947 r.

o zwalczaniu stonki ziemniaczanej.

W związku z pojawieniem się stonki ziemniaczanej (Leptinotarsa decemlineata Say) na terenie województwa poznańskiego oraz w myśl wskazań Stacji Ochrony Roślin, na podstawie §§ 1, 5 i 6 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17. IX. 1946 r. o zwalczaniu stonki ziemniaczanej (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 308) zarządzam co następuje:

§ 1.

Teren powiatu międzyrzeckiego ogłaszam za bezpośrednio zagrożony przez stonkę ziemniaczaną.

§ 2.

1. Osoby użytkujące grunty lub zarządzające gruntami, a także osoby zarządzające miejscami przechowania i środkami transportu ziemniaków oraz innych roślin, podlegających opanowaniu przez stonkę, obowiązane są zgłosić bezpośrednio zarządowi właściwej gminy (zarządowi miejskiemu) każdy wypadek, świadczący o pojawieniu się stonki ziemniaczanej lub wzbudzający podejrzenia jej pojawienia się.
2. Zgłoszenie to powinno nastąpić w ciągu 24 godzin od chwili dostrzeżenia stonki ziemniaczanej lub zaistnienia podejrzenia jej pojawienia się.
3. Jednocześnie ze zgłoszeniem osoby do tego obowiązane powinny dostarczyć bezpłatnie zarządowi gminy (zarządowi miejskiemu) okazów owadów, larw, poczwarek i jaj stonki, w każdym wypadku uśmierconych naftą, benzyną, spirytusem lub wrzątkiem oraz umieszczone w szczelnie zamkniętej butelce.

§ 3.

O każdym wypadku zgłoszenia objawów wzbudzających podejrzenie po pojawieniu się stonki ziemniaczanej zarząd gminy (zarząd miejski) powiadomi niezwłocznie właściwego starostę oraz właściwą terenową stację ochrony roślin. Równocześnie zarząd gminy (zarząd miejski) obowiązany jest przesłać do stacji ochrony

roślin nieżywe okazy owada, dostarczonego przez wymienione w § 2 osoby.

§ 4.

W miejscowości, w której została stwierdzona stonka ziemniaczana, każda osoba użytkująca grunty lub zarządzająca gruntami, znajdującymi się pod ziemniakami lub roślinami pokrewnymi, albo zarządzająca pomieszczeniami wspomnianych roślin, obowiązana jest ściśle wykonywać wszystkie nakazane zabiegi zwalczania stonki.

§ 5.

Zabrania się przetrzymywania żywych okazów chrząszczy, jaj, larw i poczwarek stonki ziemniaczanej na terenie całego powiatu.

§ 6.

Wszystkie beczkowozy, aparaty do opryskiwania — motorowe, konne, ręczne, plecakowe, beczki drewniane, znajdujące się na terenie powiatu, a będące w posiadaniu urzędów państwowych lub samorządowych, wszelkich organizacji, związków oraz instytucji, stowarzyszeń oraz osób prywatnych, przydziela się do dyspozycji Powiatowego Komisarza Ochrony Roślin.

Osoby prywatne, urzędy, instytucje, związki i stowarzyszenia, obowiązane są w terminie do dnia 10 maja 1947 r. przesłać szczegółowy spis posiadanego i wyżej wymienionego sprzętu Powiatowemu Komisarzowi Ochrony Roślin (Biuro Gospodarstwa Wiejskiego, Międzyrzecz, Plac Dworcowy Nr 5).

§ 7.

Winni nie wykonania powyższego zarządzenia ulegną karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 30.000 zł w drodze postępowania karno-administracyjnego.

§ 8.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy:
(—) Skupiewski.

164

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. ZIELONOGÓRSKIEGO

z dnia 2 kwietnia 1947 r.

dotyczące zwalczania wścieklizny psów i kotów.

Z powodu urzędowego stwierdzenia wścieklizny u psa w zagrodzie Franciszka Ignaszka, zam. w gromadzie Leśniów Mały, gm. Płoty, zarządzam na podstawie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) i przepisów §§ 327 do 329, rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem tegoż Ministra z dnia 15. 11. 1932 (Dz U. R. P. Nr 7, poz. 45/43) tudzież rozporządzeniem z dnia 20 czerwca 1936 (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) co następuje:

§ 1.

Ustalam okręg zagrożony wścieklizną, do którego wcielam następujące miejscowości: gmina Płoty, Leśniów Mały, Leśniów Wielki, Dżonów, Radomia I, Radomia II, Zagórze, Sudoł, Błoty, Gmina Czerwińsk, Laski, Nietków.

§ 2.

Wszystkie psy znajdujące się w okręgu zagrożonym, mają być dniem i nocą trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz. Psy prowadzone na smyczy należy zaopatrzyć w trwały i mocny kaganiec, wykluczający możność kąsania. Zakazuję również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów prowadzonych względnie przeprowadzanych (przewożonych, przenoszonych) przez obszar zagrożony.

§ 4.

Psy myśliwskie, milicyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby milicyjnej, względnie strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzanie (wywożenie) psów z obwodu zagrożonego bez zezwolenia Starosty Powiatowego jest wzbronione.

W wyjątkowych wypadkach wyprowadzenie (wywożenie) psów lub kotów z obszaru zagrożonego dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem Starosty Powiatowego Zielonogórskiego po uprzednim uznaniu psa względnie kota przez powiatowego lekarza wet. za niepodejrzanego o wściekliznę.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie przestrzegano zarządzeń wydanych dla zagrożonego obszaru, jak również schwytane przy obławach zostaną zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów, jak również o każdym wypadku podejrzanego pokąsania przez psa względnie kota należy bezzwłocznie zgłosić w Zarządzie Gminnym, Posterunku M. O., Sołectwie, lub Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień art. 98 wyżej wspomnianego rozporządzenia Prezydenta R. P. w trybie administracyjnym przy zastosowa-

niu dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karą aresztu do 1 miesiąca i grzywny do 10.000 zł albo jedną z tych kar.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
(—) Jan Klementowski.

165

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. JAROCIŃSKIEGO

z dnia 6 maja 1947 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w Raszewach, Przybysławiu i Wojciechowie, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowią zagrody gospodarskie od Abramowicz Marii do końca wsi w kierunku Żółkowa, Państwowe Zakłady Hodowli Roślin w Przybysławiu i Naftyńskiego Juliusza w Przemysławkach W zagrodach tych obowiązują zarządzenia wydane na miejscu.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody wsi i dworu Raszewy, wsi i dworu Przybysław i zagrodę folwarczną Przemysławki.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób którym powierzono oprzątanie i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4,5% roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie zgodnie z przepisami o usuwaniu nieszkodliwych zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy który natychmiast doniesie o otrzymanym doniesieniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winne być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii, dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby, oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej gromadzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbyć tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza wet., przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbyć się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to zgodnie z przepisami § 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, go-

łębie itp. w zamknięciu. Wyprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko w celu natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych czy wywozowych. Wagony lub oddziały statku winy być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładować tylko na stacjach oznaczonych na zezwoleniu i listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowanie ich do innych stacji jest wzbronione. Przewóz świń z okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winno odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.) jak również sprzęty, rampy i przedmioty używane do załadowania i wyładowania wyżej wymienionych przesyłek świń podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

II. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony, do którego włączam wszystkie zagrody gromady Raszewy z folwarkiem Podlesie i Rogaszyce, gromady Przybysław, Antonin z folwarkiem Siekierzyn, oraz zagrody leżące pomiędzy granicą powiatu gostyńskiego, torem kolejowym Wojciechowo—Borek, szosa Jaraczew—Borek i szosą Gola—Łowęcice.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem sostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg czterech tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepoderzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych przytoczonego na wstępie roporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w/z
(—) Michalak,
Wicestarosta.

166

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 29 marca 1947 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w Kolnie na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda Ob. Karbowiaka Marka w Kolnie. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam zagrody: Gostrydziaka Wawrzyna, Manickiego Wawrzyna, Paczyńskiego Stanisława, Murka Franciszka, Idziak Katarzyny, Adamczaka Józefa, Majchrzaka Edwarda i Bukowskiego Seweryna.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wejścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego, winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego lub przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dn. 29. 1. 1929 o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczanie ich samopas na wspólne pastwisko, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używanie knurów do pokrycia cudzych świń.

§ 8.

Na wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagrody okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego.
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładować tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowanie ich do innych stacji jest wzbronione. Przewóz świń z zagrody okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozoch, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wa-

gony, statki, antobusy itp.) jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwisko oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciw różycową uzależniam od poprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam gromadę: Kolno wraz z wybudowaniami i Leśnictwo Kolno.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie ich przez ten okręg,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowanych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weter. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenie niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą wg rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Górniak.

167

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. KOŚCIAŃSKIEGO

z dnia 2 maja 1947 r.

dot. godzin otwierania i zamykania zakładów handlowych i niektórych przemysłowych na terenie powiatu kościańskiego.

Na podstawie art. 1—8 oraz 10 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) sprostowanego obwieszczeniem Prezydenta R. P. z dnia 21. 5. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 545) oraz zmienionego wzgl. uzupełnionego ustawą z dnia 23. 3. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 236) rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. 12. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633 i dekretem Prezydenta R. P. z d. 10. 12. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 575) zarządzam w porozumieniu z Inspektorem Pracy X Okręgu w Poznaniu, co następuje:

§ 1.

Czas otwierania i zamykania sklepów, zakładów i miejsc zawodowej sprzedaży ustalam następująco:

a) w dni powszednie:

1. dla sklepów spożywczych od godz. 7.30 do godz. 18-tej,
2. dla miejsc zawodowej sprzedaży mleka, pieczywa i wyrobów mięsnych od godz. 7-mej do 18-tej, a w sobotę i dni przedświąteczne do godz. 19-tej,
3. dla wszystkich innych sklepów, zakładów fryzjerskich od godz. 8-mej do 18-tej,
4. dla kiosków, sprzedających jedynie wodę sodową, wodę mineralną i napoje chłodzące — butelkowo oraz słodycze i owoce od godz. 7-mej do 21-szej,
5. uliczna sprzedaż gazet od godz. 7-mej do 20-tej,
6. dla zakładów fotograficznych od godz. 8-mej do 18-tej,
7. dla lokali przemysłu gastronomicznego od godz. 8-mej do 22-giej najdłużej, a do godz. 21-szej obowiązkowo,
8. dla lokali przemysłu gastronomicznego z koncertem (nie radio) oraz przy hotelach od godz. 8-mej do 24-tej.

b) w niedziele i dni świąteczne:

1. dla miejsc zawodowej sprzedaży mleka od godz. 7-mej do 10-tej,
2. dla kwiaciarni od godz. 8-mej do 10-tej,

3. dla kiosków, sprzedających jedynie wodę sodową, wodę mineralną i napoje chłodzące — butelkowo, oraz słodycze i owoce od godz. 9-tej do 21-szej,
4. dla przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego wymienionych w pkt. a, 7 i 8 jak w dni powszednie.

§ 2.

Zakazana jest sprzedaż w przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego towarów danej gałęzi handlu w godzinach, w których sklepy danej gałęzi handlu są, zgodnie z postanowieniami powyższego zarządzenia, zamknięte.

§ 3.

W ostatnią niedzielę przed świętami Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy sklepy oraz miejsca zawodowej sprzedaży mogą być otwarte od godz. 13-tej do 18-tej.

§ 4.

W wigilię Bożego Narodzenia i Wielką Sobotę wszystkie sklepy i miejsca zawodowej sprzedaży mogą być otwarte wyłącznie do godz. 16-tej.

§ 5.

Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych nie zostają niniejszym zarządzeniem w niczym naruszone, tak samo przepisy ustawowe ograniczające sprzedaż i podaż pewnych artykułów spożywczych.

§ 6.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia ulegną w myśl art. 16 wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) łącznie z art. 1 dekretu z dnia 16. 11. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karze grzywny do 20.000,— zł i karze aresztu do 6 tygodni albo jednej z tych kar.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Andrzejewski, Wicestarosta.

168

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIAT. SKWIERZYŃSKIEGO

z dnia 29 kwietnia 1947 r.

w sprawie orzeczenia karnego.

Frajer Czesława, właścicielka restauracji w Skwierzynie, Rynek nr 27, skazana została orzeczeniem karno-administracyjnym z dnia 20 listopada 1946 r. Nr K. 351/46 na karę grzywny 1000.— zł za wykroczenie z § 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24. 4. 1946 r. w sprawie ograniczenia obrotu mięsem i jego przetworami oraz tłuszczami (Dz. U. R. P. Nr , poz. 121 z dnia 23. 5. 1946 r.).

Starosta Powiatowy:
(—) Wierzchacz.

169

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIAT. SKWIERZYŃSKIEGO

z dnia 29 kwietnia 1947 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam, że w Starostwie Powiatowym w Skwierzynie, pokój nr 2 jest do odebrania nakaz karny z dnia 31. 3. 1947 r. Nr K. 36/47 na nazwisko Przybylski Wacław, zam. ostatnio w Borsku, pow. Skwierzyna, którego obecne miejsce zamieszkania jest nieznane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) Wierzchacz.

170

OGŁOSZENIE STAROSTWA POWIAT. OSTROWSKIEGO

z dnia 30 kwietnia 1947 r.

w sprawie zamknięcia drogi państwowej Nr 16 na odc. Kalisz—Ostrów od km 181,9 do km 186,8.

W myśl § 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26. 6. 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611) podaje się do publicznej wiadomości, że w związku z przebudową drogi państwowej Nr 16 „Kalisz—Ostrów" zamyka się dla ruchu publicznego odcinek tej drogi od km 181,9 do km 186,8 pomiędzy Skalmierzycami a Ociążem na czas od dnia 5 maja 1947 r. do dnia 30 listopada 1947 r.

Objazd długości 9,680 km będzie się odbywał drogą gminną bitą „Skalmierzyce—Gniazdów—Kościuszków—Ociąż".

Za Starostę Powiatowego Ostrowskiego:
(—) Orlecki,
Kierownik Pow. Zarządu Drog.

171

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATEWEGO MIĘDZYRZECKIEGO

z dnia 13 maja 1947 r.

dotyczące osadnictwa.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Ziem Odzyskanych, Departament Osiedleńczy

Nr III/3301/WO/47 z dnia 19. 4. 47 r. oraz zarządzenia Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego, Ekspozytura w Gorzowie Wlkp. Nr Os. I/20/17/47 z dnia 5. 5. 47 r. — w związku z art. 41 ust. 1 i art. 42 Dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i b. W. M. Gdańska Dz. U. R. P. nr 49, poz. 279) podaje do wiadomości co następuje:

Nieruchomości ziemskie, stanowiące własność osób, które uzyskały obywatelstwo Polskie w trybie ustawy z dnia 28. 4. 1946 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego osób narodowości Polskiej, zamieszkałych na obszarze Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 106) przejmuje się na własność Państwa i włącza się do zapasu ziemi określonego w art. 1 wyżej cytowanego dekretu, jeśli po opuszczeniu jej przez właściciela i osoby prawa jego reprezentujące, nieruchomość ta z mocy zarządzenia właściwej władzy lub za jej zezwoleniem została przed wejściem niniejszego dekretu objęta w posiadanie przez inną osobę.

W powołaniu się na powyższe wzywam autochtonów obywateli polskich, by w terminie do **dnia 1 czerwca 1947 r.** zgłosili swe roszczenia wynikające z rozdysponowania w toku akcji osiedleńczej gospodarstw będących dotychczas ich własnością — w Starostwie Powiatowym Międzyrzeckim (Referat Osiedleńczy), celem uzyskania zwrotu gospodarstw względnie odpowiedniego odszkodowania.

Starosta Powiatowy:
(—) Skupniewski.

172

OGŁOSZENIE INSPEKTORATU SZKOLNEGO ŻNIŃSKIEGO

z dnia 5 maja 1947 r.

dot. doręczenia decyzji.

Na podstawie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam, że w Inspektoracie Szkolnym w Żninie jest do odebrania dekret Kuratorium Okręgu Szkolnego Poznańskiego z dnia 22 kwietnia 1947 r. Nr Os. 12476/47 w sprawie rozwiązania stosunku służbowego na nazwisko Potocka Janina, której obecne miejsce pobytu jest nieznane, zatrudnionej ostatnio jako nauczycielka publicznej szkoły powszechnej w Januszkowie, pow. Żnin.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Inspektor Szkolny:
(—) M. Zalski.

173

KOMUNIKAT ZARZĄDU MIEJSKIEGO MIASTA OSTRZESZOWA, POW. KĘPIŃSKIEGO

z dnia 14 kwietnia 1947 r.

w sprawie skasowania ścieżki.

Na podstawie § 57 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 o kompetencji władz administracyjnych (Zbiór Ustaw Pruskich str. 237) oraz art. 4 ustawy z 10 grudnia 1920 (Dz. U. R. P. Nr 6/1921, poz. 32), zarządzam skasowanie ścieżki publicznej, położonej na gruncie Zgromadzenia SS. Najświętszej Rodziny z Nazaretu w Ostrzeszowie, łączącej ul. Klasztorną (Alejka) z ul. Leśną, przechodzącą przez grunty tegoż Zgromadzenia — obwód Borek — karta 1, Nr parceli 144 i 145, ponieważ na ogłoszenie Zarządu Miejskiego z dnia 25 lutego 1947 (Pozn. Dz. Woj. Nr 8, poz. 101), sprzeciwu nie wniesiono.

Zarząd Miejski:
Burmistrz:
(—) Dirska.

174

KOMUNIKAT ZARZĄDU MIEJSKIEGO MIASTA OSTRZESZOWA, POWIATU KĘPIŃSKIEGO

z dnia 14 kwietnia 1947 r.

w sprawie skasowania drogi.

Na podstawie § 57 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 r., o kompetencji władz administracyjnych ((Zbiór Ustaw Pruskich str. 237) oraz art 4 ustawy z 10 grudnia 1920 (Dz. U. R. P. Nr 6/1921, poz. 32), zarządzam skasowanie drogi publicznej, położonej w Ostrzeszowie, oznaczonej na karcie 8, Nr 22, łączącej ul. Pocztową z ul. Kaliską, przyległej do gruntu byłej ewangielickiej gminy kościelnej — obręb Borek, karta 1, Nr parceli 423/166 — ponieważ na ogłoszenie Zarządu Miejskiego z dnia 25 lutego 1947 r. (Pozn. Dz. Wojew. Nr 8, poz. 100), sprzeciwu nie wniesiono.

Zarząd Miejski:
Burmistrz:
(—) Dirska.

175

KOMUNIKAT ZARZĄDU GMINNEGO PIASKI

z dnia 16 kwietnia 1947 r.

dot. skasowania drogi.

Obywatele Frankowski Stanisław i Slachetka Józef z Grabonoga oraz Zarząd O. O. Bonifratrów Marysin w Piaskach, wnieśli podanie o skasowanie ścieżki prowadzącej od drogi Piaski-Marysin za mostem przez pole Zarządu

Szpitala Marysin, następnie miedza między polami ob. Frankowskiego i Slachetki, i wychodzącej do drogi Grabonog wieś.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości na podstawie przepisów art. 57 ustawy z dnia 1. 8. 1883 o kompetencji władz administracyjnych (Zbiór Ustaw Pruskich str. 237).

Uzasadnione sprzeciwy w tej sprawie należy wnieść w przeciągu 4 tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim, do Zarządu Gminnego w Piaskach, w godzinach urzędowych, gdzie również wyłożony jest plan sytuacyjny mającej być skasowanej ścieszki. W razie niewpłynięcia sprzeciwów w oznaczonym terminie, nastąpi wydanie prawomocnego orzeczenia po myśli wniesionego podania.

Wójt:
(—) Nowacki.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 2 maja 1947 r.

dot. przestrogi przed kupnem maszyn i niwelatorów.

Urząd Wojewódzki Poznański przestrzega przed kupnem niżej wymienionych maszyn i niwelatorów:

Maszyna do pisania z długim wałkiem marki „Urania" Nr 237065,

Maszyny do liczenia: marki „Astra" Nr 85084, „Dalton" Nr 144796, „Nowa Brunswiga" z napisem „Mózg ze stali".

2 niwelatory „Zeiss" Nr 65211 i Nr 30652.

Wymieniony sprzęt został skradziony w gmachu Starostwa Powiatowego w Jarocinie, w nocy z dnia 17 na 18 kwietnia b. r.

Za Wojewodę:
(—) W. Kiełczewski,
Naczelnik Wydziału.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W CZARNKOWIE

z dnia 28 kwietnia 1947 r.

dot. taryfy opłat dziennych w Szpitalu Powiatowym w Czarnkowie.

Podaję do publicznej wiadomości taryfę opłat dziennych za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Powiatowym w Czarnkowie uchwaloną przez Powiatową Radę Narodową z dnia 25 4. 1947 r. na podstawie art. 10 pkt. 2 dekretu z dnia 20 3. 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129).

Opłaty dzienne wynoszą:

1. na oddziale chirurgicznym i położniczo-ginekologicznym . . . 400,— zł
2. na oddziale wewnętrznym . . . 300,— zł
3. na oddziale zakaźnym . . . . 200,— zł

Taryfa opłat dziennych wchodzi w życie z dniem 1 maja 1947 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) K. Sobański, Starosta Powiatowy.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W KONINIE

z dnia 8 kwietnia 1947 r.

w sprawie opłat szpitalnych.

Na podstawie uchwały Powiatowej Rady Narodowej w Koninie, z dnia 13 lutego 1947 r. podaję do publicznej wiadomości taryfę opłat szpitalnych w Szpitalu Powiatowym w Koninie:

Oddział chirurgiczny opłata dzienna 300 zł
Oddział wewnętrzny opłata dzienna 250 zł
Oddział zakaźny opłata dzienna . . . 150 zł

Taryfa opłat wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1947 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) K. Rutecki,
Starosta Powiatowy

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W KOŚCIANIE

z dnia 21 kwietnia 1947 r.

w sprawie statutu o pobieraniu specjalnych dopłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych.

Na podstawie § 18 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 kwietnia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 253) o specjalnych dopłatach drogowych wprowadza się obowiązek uiszczania na rzecz Kościańskiego Powiatowego Związku Samorządowego dopłaty za nadmierne zużycie dróg powiatowych już istniejących i w przyszłości za takie uznanych.

Obecnie za takie drogi uważa się:

Nr 1. Czempiń—Wielichowo
„ 2. Grodzisk—Czempiń
„ 3. Czempiń—Głuchowo
„ 4. Kościan—Czempiń
„ 5. Mosina—Czempiń
„ 6. Czempiń—Osieczna
„ 7. Żabno—Czempiń
„ 8. Czempiń—Kopaszewo
„ 9. Czempiń—Śrem
„ 10. Mosina—Krzywiń
„ 11. Śrem—Kościan
„ 12. Śrem—Jerka
„ 13. Kościan—Dolsk
„ 14. Jerka—Leszno
„ 15. Krzywiń—Dolsk
„ 16. Krzywiń—Gostyń

" 17. Krzywiń—Miąskowo
" 18. Krzywiń—Poniec
" 19. Krzywiń—Osieczna
" 20. Krzywiń—Śmigiel
" 21. Bojanowo St.—Wojnowice
" 22. Śmigiel—Osieczna
" 23. Kościan—Osieczna
" 24. Kościan—Leszno
" 25. Bojanowo St.—Śmigiel
" 26. Śmigiel—Krzycko
" 27. Śmigiel—Wielichowo
" 28. Śmigiel—Przemęt
" 29. Wielichowo—Wschowa
" 30. Kościan—Wielichowo
" 31. Czacz—Parzęczewo
" 32. Wielichowo—Tarnowo
" 33. Wielichowo—Stęszew
" 34. Wielichowo—Grodzisk
" 35. Wielichowo—Czempiń.

§ 1.

Do uiszczenia dopłat w myśl § 17 rozporządzenia z dnia 20. 4. 1939 r. zobowiązane są wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, jak kopalnie, tartaki, młyny, cukrownie, huty, gorzelnie, cegielnie, klinkiernie, kamieniołomy, wyręby lasów, skupy i wymiany zboża na mąkę, budowlane itp. o ile przewozy dokonywane trakcją przez te przedsiębiorstwa lub zakłady, bądź też osoby trzecie z racji istnienia tych przedsiębiorstw lub zakładów przekraczają rocznie 500 ton kilometrów netto, tj. bez uwzględnienia ciężarów środków przewozowych.

§ 2.

Wydatki spowodowane dla Zarządu Drogowego przez nadmierne zużycie dróg będą przekazywane w całości przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe nadmiernie zużywające drogi.

Koszty spowodowane nadmiernym zużyciem poszczególnych dróg zostaną ustalone przez porównanie przeciętnych kosztów utrzymania powiatowych dróg tegoż typu w powiecie kościańskim z kosztami utrzymania drogi ulęgającej nadmiernemu zużyciu.

Różnica tych kosztów wyrazi koszta spowodowane nadmiernym zużyciem drogi. Koszty te zostaną rozdzielone na wszystkie osoby nadmiernie zużywające daną drogę i to proporcjonalnie do ilości przewozów wyrażonych w tonokilometrach.

§ 3.

Wymiaru dopłat dokonuje Wydział Powiatowy na podstawie deklaracji, złożonych przez przedsiębiorstwa wymienione w § 1. Deklaracje winny być składane na wezwanie władzy wymiarowej na formularzu dostarczonym przez nią przedsiębiorstwu.

W miesiącu grudniu każdego roku wysyła władza wymiarowa do przedsiębiorstw wymienionych w § 1 formularze deklaracyjne wraz z wezwaniem do ich wypełnienia i przedłożenia władzy wymiarowej w ciągu 14 dni, licząc od dnia doręczenia wezwania.

§ 4.

Celem ustalenia wymiaru dopłat, władze wymiarowe mają prawo:

a) Zażądać od osób prowadzących przedsiębiorstwa na własny rachunek oznaczone w § 1 lub ich zastępców prawnych oraz ich administratorów, od świadków i znawców, odpowiedzi na określone pytania w razie zaś wątpliwości co do udzielonych odpowiedzi żądać od przedsiębiorców, ich zastępców lub administratorów, przedłożenia ksiąg handlowych oraz innych dowodów.
b) Zwracać się do Zarządów innych związków komunalnych jako też do władz państwowych o podanie opodatkowania przy wymiarze podatków państwowych i komunalnych.

O dokonanym wymiarze władza wymiarowa płatników zawiadamia osobnym pismem (zawiadomienie o wymiarze).

Zawiadomienie o wymiarze powinno być doręczone adresatowi za dowodem doręczenia, powinno ono zawierać oznaczenie wymierzonej kwoty, przytoczenia podstaw wymiaru i sposobu ich ustalenia oraz wezwanie do uiszczenia opłaty w terminach oznaczonych.

§ 5.

Środki odwoławcze i sposób wnoszenia ich wynika z postanowień art. 2 ust. 2 dekretu o podatkach komunalnych z 20 marca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128) w związku z art. 141 do 145 dekretu z dnia 16. 5. 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

§ 6.

Wymierzoną dopłatę uiszcza się w dwóch równych ratach płatnych w dniu 15 stycznia i 15 marca.

Nie uiszczenie w przepisowym terminie opłaty, ściągnięte będą w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 7.

Dopłaty drogowe wymierzone na podstawie niniejszego statutu nie ulegają zaliczeniu, ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalne dodatki do państwowych podatków od gruntów, budynków, handlu i przemysłu.

§ 8.

Wymierzona specjalna dopłata może być zastąpiona przez ryczałt umówiony między władzą wymiarową a płatnikiem. Ewentualna zniżka dopłaty nie może powodować zwiększenia obciążenia dla innych płatników.

§ 9.

Przepisy wykonawcze wyda Wydział Powiatowy.

§ 10.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1946 r. z tym, że pobór opłat nastąpi za czas od 1. 4. 1945 r.

Statut powyższy zatwierdzony został uchwałą Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 19 września 1946 r. L. dz. W. R. N. 8334/46

Powyższe podaje do wiadomości.

Kościan, dnia 21 kwietnia 1947 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
w z.
(—) Andrzejewski, Wicestarosta.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W WOLSZTYNIE

z dnia 18 kwietnia 1947 r.

w sprawie statutu w przedmiocie pobierania specjalnych dopłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych, na rzecz pow. związku samorządowego wolsztyńskiego.

Na podstawie art. 16 dekretu z dnia 20. marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) wprowadza się obowiązek uiszczenia na rzecz Powiatowego związku samorządowego wolsztyńskiego specjalnych dopłat za nadmierne zużycie dróg powiatowych już istniejących i w przyszłości za takie uznane.

Obecnie za takie drogi uważa się:

1. Wolsztyn—Tarnowa
2. Wolsztyn—Wieleń z dojazdem do dworca w Wolsztynie
3. Wolsztyn—Obra—Świętno
4. Powodowo—Kopanica
5. Wolsztyn—Boruja Kościelna
6. Barłożna—Jabłonna
7. Rakoniewice—Tarnowa
8. Śmigiel—Mochy
9. Przemęt—Radomierz
10. Kaszczor—Łupica
11. Widzim—Kębłowo
12. Chobienice—Babimost
13. Chobienice—Belęcin
14. Karna—Belęcin
15. Wolsztyn—Kiełpiny—Reklin
16. Kiełpiny—Tuchorza.

§ 1.

Do uiszczenia dopłat zobowiązane są wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe jak kopalnie, tartaki, młyny, cukrownie, huty, gorzelnie, cegielnie, klinkiernie, kamieniołomy, wyrąby lasów, skupy i wymiany zboża na mąkę, budowlane itp. o ile przewozy dokonywane trakcją konną przez te przedsiębiorstwa lub zakłady, bądź też przez osoby trzecie z racji istnienia tych przedsiębiorstw lub zakładów przekraczają rocznie 500 tonokilometrów netto, tj. uwzględnienia ciężarów środków przewozowych.

§ 2.

Wydatki spowodowane dla Zarządu Drogowego przez nadmierne zużycie dróg powiatowych będą przekazywane w całości przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe nadmiernie zużywające drogi. Koszty spowodowane nadmiernym zużyciem poszczególnych dróg zostaną ustalone przez porównanie przeciętnych kosztów utrzymania powiatowych dróg tegoż typu w powiecie wolsztyńskim z kosztami utrzymania drogi ulegającej nadmiernemu zużyciu. Różnica tych kosztów wyrazi koszty spowodowane nadmiernym zużyciem drogi. Koszty te zostaną rozdzielone na wszystkie osoby nadmiernie zużywające daną drogę i to proporcjonalnie do ilości przewozów wyrażonych w tonokilometrach.

§ 3.

Wymiaru dopłat dokonuje Wydział Powiatowy na podstawie deklaracji złożonych przez przedsiębiorstwa, wymienione w § 1. Deklaracje winny być składane na wezwanie władzy wymiarowej na formularzu dostarczonym przez nią przedsiębiorstwu.

W miesiącu grudniu każdego roku wysyła władza wymiarowa do przedsiębiorstw wymienionych w § 1 formularze deklaracji wraz z wezwaniem do ich wypełnienia i przedłożenia władzy wymiarowej w ciągu 14 dni, licząc od dnia doręczenia wezwania.

§ 4.

Celem ustalenia podstaw wymiaru dopłat, władze wymiarowe mają prawo na podstawie art. 109 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174):

a) zażądać od osób prowadzących przedsiębiorstwa na własny rachunek oznaczone w § 1 lub ich zastępców prawnych oraz ich administratorów, od świadków i znawców, odpowiedzi na określone pytania w razie zaś wątpliwości co do udzielonych odpowiedzi żądać od przedsiębiorców, ich zastępców lub administratorów, przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych oraz innych dowodów,
b) zwracać się do zarządów innych związków komunalnych, jako też do władz państwowych o podanie podstaw opodatkowania ujawnionych przy wymiarze podatków państwowych i komunalnych.

O dokonanym wymiarze władza wymiarowa płatników zawiadamia osobnym pismem (zawiadomienie o wymiarze).

Zawiadomienie o wymiarze powinno być doręczone adresatowi za dowodem doręczenia winno ono zawierać oznaczenie wymierzonej kwoty przytoczenia podstaw wymiaru i sposobu ich ustalenia oraz wezwanie do uiszczenia opłaty w terminach oznaczonych.

§ 5.

Przeciw wymiarowi dopłaty za nadmierne zużycie dróg powiatowych służy przedsiębior-

stwu dotkniętemu wymiarem w ciągu 1 miesiąca prawo wniesienia odwołania do Poznańskiego Wydziału Wojewódzkiego za pośrednictwem Wydziału Powiatowego w Wolsztynie.

Czasokres do wniesienia odwołania biegnie od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia o wymiarze.

Do postępowania odwoławczego mają zastosowanie przepisy o środkach prawnych, przewidziane w dekrecie z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

§ 6.

Wymierzoną dopłatę uiszcza się w dwóch równych ratach płatnych dnia 15 stycznia i 15 marca.

§ 7.

Dopłaty drogowe wymierzone na podstawie niniejszego statutu nie ulegają zaliczeniu, ani na komunalne podatki od gruntów, nieruchomości, przemsyłu i handlu ani na inne podatki komunalne.

§ 8.

Wymierzona specjalna dopłata może być zastąpiona przez ryczałt, umówiony między władzą wymiarową a płatnikiem. Ewentualna zniżka dopłaty nie może powodować zwiększenie obciążenia dla innych płatników.

§ 9.

Nieuiszczona w przepisanym terminie dopłata ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem dodatku za zwłokę według postanowień dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 178) oraz kosztów egzekucyjnych według przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) i późniejszymi zmianami tego rozporządzenia.

§ 10.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze dopłaty podlegają karze do wysokości 3.459,— zł o ile nie będą mieć zastosowania art. 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 454 z 1936 r.).

§ 11.

Przepisy wykonawcze wyda Wydział Powiatowy.

§ 12.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim po zatwierdzeniu przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Wolsztyn, dnia 29 maja 1946 r.

Powiatowa Rada Narodowa
w Wolsztynie.

Powyższy statut zatwierdzony decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 30 grudnia 1946 r. L. dz. W. R. N. 12007/46 podaję do publicznej wiadomości.

Wolsztyn, dnia 18 kwietnia 1947 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Ludwiczak, Starosta Powiatowy.

WYSTAWA SZKOLNICTWA ZAWODOWEGO W CZĘSTOCHOWIE

W okresie od 22. 5. do 30. 6. br. odbędzie się w Częstochowie Wystawa Szkolnictwa Zawodowego, w której wezmą udział szkoły podległe Ministerstwom: Oświaty, Rolnictwa i Reform Rolnych, Leśnictwa, Przemysłu, Kultury i Sztuki oraz Żeglugi.

Zdaniem Wystawy jest obsłużenie milionowych mas pątników i wycieczek szkolnych, przybywających corocznie na Jasną Górę oraz wytworzenie w społeczeństwie przekonania, że szkolnictwo zawodowe jest równorzędne ze szkolnictwem ogólnokształcącym oraz propaganda jego zadań i celów. Równocześnie Wystawa ma pokazać młodzieży typy szkół zawodowych najbardziej im odpowiadających.

Na czele Komitetu Organizacyjnego Wystawy stanął St. Steczeń — Kurator Okręgu Szkolnego w Kielcach, zaś dyrektorem jest W. Zembrzuski.

Wystwa mieści się na terenie zeszłorocznej Wystawy „Przemysł — Rolnictwo — Rzemiosło", na końcu Alei N. M. Panny, obok Parku Miejskiego, zajmując jedenaście pawilonów.

Uczestnicy będą korzystali z 66% zniżki kolejowej, noclegów, taniego wyżywienia. Zgłoszenia należy nadsyłać pod adresem Biura Wystawy — Częstochowa, Racławicka 2, telef. 2007, adres telegraficzny: „Wystawa".

Częstochowa — miasto wystaw.

Największą wystawą przed wojną światową na terenie byłego zaboru rosyjskiego, była Wystawa Rolniczo-Przemysłowa urządzona w 1909 r. w Częstochowie. Zwiedziło ją przeszło 800 000 osób, co na owe czasy było cyfrą olbrzymią. Trzy czwarte zwiedzających — to pielgrzymi, przybywający na Jasną Górę oraz wycieczki szkolne. Wystawa Częstochowska stała się najbardziej popularną imprezą w owych czasach i można ją postawić na równi z Ogólnopolską Wystawą we Lwowie w 1894 r.

Podczas dwudziestu lat wolnej Polski, w Częstochowie odbył się szereg wystaw mniejszych i specjalnych, w roku ubiegłym zaś „Przemysł — Rolnictwo — Rzemiosło", która należała do największych i najliczniej zwiedzanych wystaw powojennych.

Tę dużą frekwencję zawdzięczają wystawy częstochowskie milionowym masom pątników,

młodzieży szkolnej i turystom, których należy obsłużyć. Masy te są podstawą do wszelkich wystaw, toteż z tego powodu Częstochowa jest predystynowana na urządzanie w niej stałych imprez wystawowych, jak żadne miasto w Polsce, jeżeli chodzi o dotarcie do najszerszych sfer ludności w całym kraju.

W roku bieżącym odbędą się w Częstochowie dwie Wystawy. Jedna o mniejszym zakresie — to Wystawa Szkolnictwa Zawodowego w okresie od 22. 5. do 30. 6. oraz większa, obejmująca całokształt zagadnień społecznych i gospodarczych — Wystawa Społeczno-Gospodarcza od 2. 8. do 30. 9. br.

Wszelkich informacji udziela Biuro Wystaw — Częstochowa, Racławicka 2, telef. 2007, adres telegraficzny: „Wystawa".

CENNIK
Centrali Materiałów Budowlanych — Wojewódzki Oddział w Poznaniu
na dzień 1 maja 1947 r.

Nazwa towaru	jedn.	Cena	Uwagi
Wagonowo			
Cena orientacyjna, gdyż obowiązują ceny z dnia wysyłki			
Papa dachowa Nr 150	1 rolka	351,—	loco zakł. wytw.
Papa dachowa Nr 150	1 10 m²	302,—	loco zakł. wytw.
Cement	1 tona	2.845,—	franco stacja odbiorcza
Wapno palone	1 tona	1.750,—	franco stacja odbiorcza
Wapno hydratyzowane	1 tona	2.520,—	franco stacja odbiorcza
Wapno hydrauliczne	1 tona	2.520,—	franco stacja odbiorcza
Blacha	1 kg	48,—	loco zakł. wytw.
Dźwigary NP 16	1 kg	9,40	loco zakł. wytw.
Szkło 2 mm	1 m²	290,—	loco Huta
Stolarka	1 m³	9.000,—	loco stacja załadowania
Z naszego magazynu			
Papa dachowa Nr 100	1 rolka	413,—	
Papa dachowa Nr 150	1 rolka	358,—	
Cement	50 kg	187,—	
Wapno hydratyzowane	50 kg	168,—	
Wapno hydrauliczne	50 kg	168,—	
Blacha	1 kg	55,60	
Dźwigary NP 16	1 kg	12,—	
Szkło 2 mm	1 m²	345,—	
Stolarka	1 m³	9.450,—	

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Skradziono dowód osobisty, wystawiony przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazwisko Wanda Żukowska, zamieszkała w Poznaniu, ul. Bzowa 2.

Zagubiono legitymację na zniżkę kolejową, wystawioną w r. 1946 przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Joanna Frąckowiak, Rawicz, ul. Staszica 2b, m. 6.

Zgubiono dekret o przyznaniu renty inwalidzkiej, na nazwisko Filipiak Jan, syn Józefa, wystawiony przez Izbę Skarbową w Poznaniu dn. 15 czerwca 1945 r. Nr L. W. VII 1596/In/45, zamieszkały w Starkowcu, pow. Krotoszyn.

Zagubiono orzeczenie Izby Skarbowej w Poznaniu Nr L. W. VI 8969 In/45, na nazwisko Bawolski Stanisław z Bukowca Górnego, poczta Bukowiec Górny, powiat Leszno.

Zagubiono orzeczenie Izby Skarbowej w Poznaniu Nr W. VI 6438/In/45, na nazwisko Pryber Walenty z Bukowca Górnego, poczta Bukowiec Górny, pow. Leszno.

Zagubiono zaświadczenie rejestracji Przemysłu i Handlu, wystawione przez Zarząd Miejski Poznań, oraz Świadectwo Przemysłowe, wystawione przez Urząd Skarbowy w Poznaniu, na nazwisko Torz Barbara, Poznań, Strzelecka 25, m. 6.

Zagubiono kartę repatriacyjną, wystawioną przez Urząd repatriacyjny w Gdańsku, kartę rejestracyjną

i zaświadczenie o demobiliacji, wystawione przez R. K. U. Szamotuły, oraz dowód zameldowania, wystawiony na nazwisko Pilawski Andrzej, ur. 21. 5. 1910 r., zamieszkały w Bojanowie, pow. Rawicz.

Zagubiono zaświadczenie wojskowe, wydane przez R. K. U. w Koninie, na nazwisko Wysocki Izydor, Półwiosek Nowy, poczta Ślesin, pow. Konin.

Zagubiono wojskowe zaświadczenie rejestracyjne R. K. U. Konin na nazwisko Stanisław Wałowski, rocznik 1914, zamieszkały w Chmielniku, poczta Kramsk, pow. Konin.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Łódź i kartę przesiedleńczą, wydaną przez P. U. R. Łęczyca, na nazwisko Politowicz Tadeusz, zamieszkały w Bronikowie, pow. Łęczyca.

Zagubiono legitymację nauczycilską, wydaną przez Inspektorat Szkolny w Międzyrzeczu, na nazwisko Birnowa Bronisława, zamieszkała w Chociszewie, poczta Brójce, pow. Międzyrzecz.

Zagubiono wojskową kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Konin, na nazwisko Kowalski Franciszek, rocznik 1903, zamieszkały Kuchary Borowe gm. Dąbroszyn, pow. Konin.

Zagubiono wojskową kartę rejestracyjną, wystawioną przez R. K. U. Kościan i dowód osobisty, wydany przez Zarząd Miejski w Lesznie na nazwisko Jankowski Walenty, zamieszkały w Jaroszewicach Grodzickich, gm. Dąbroszyn, pow. Konin.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Konin, na nazwisko Adam Jarzębski, syn Józefa i Marianny z domu Prus, urodz. 10. 10. 1925 r., zamieszkały w Racięcicach, poczta Sompolno, pow. Koło.

Zagubiono tymczasowy dowód osobisty, wystawiony przez Zarząd Gminny w Złotnikach Kuj., kartę rowerową i kartę rejestracyjną R. K. U. Gniezno, na nazwisko Marian Zysk, Wiktorowo, obecnie zamieszkały Łomnica, poczta Stobno, pow. Piła.

Zagubiono zaświadczenie rejestracji Nr 16190 z dn. 13. 8. 1845 r., wydane przez R. K. U. Konin, na nazwisko Banasiak Józef, Koło, ul. St. Warszawska 6.

Zagubiono kartę rejestracyjną R. K. U. Konin na nazwisko Bąk Aleksander, zamieszkały w Kownatach, gm. Wilczogóra, pow. Konin.

Zagubiono zaświadczenie rejestracji wojskowej, wystawione przez R. K. U. Konin, na nazwisko Walczak Leon, Żdżary, gm. Stare Miasto.

Skradziono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystawione przez Okręg. Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Marian Zeyland, Poznań, ul. Szamarzewskiego Nr 2, m. 4.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystawione przez Okręg. Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Szkulnicki Józef, Poznań, ul. Grunwaldzka 22.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystawione przez Okręg. Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Madej Jan, zam. Maków Podhalański Nr 446, pow. Wadowice, woj. krakowskie,

Zagubiono pozwolnie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 11177, wystawione przez Okręg. Urząd Samochodowy Poznań, na nazwisko Pahl Aleksander, Gorzów.

Skradziono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 1901, wystawione przez Okręg. Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Gnyp Włodzimierz, zamieszkały w Szczecinie, ul. Małkowskiego 21, m. 20.

Zagubiono kartę ewidencyjną samochodu marki Adler-Tryumf Nr A. 56746 wystawioną przez Okręg. Urząd Samochodowy w Poznaniu, dla Pow. Urzędu Bezpieczeństwa Publ. w Obornikach.

Skradziono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 3449, oraz dowód rejestracji motocykla, wystawiony przez Okręg. Urząd Samochodowy w Poznaniu, legitymację Związku Transportowców i zaświadczenie rejestracji wojskowej, wystawione przez R. K. U. Poznań na nazwisko Górowski Stanisław, Poznań, ul. Półwiejska 6, m. 7.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystawione przez Okr. Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Fabisiak Kazimierz, Kalisz, ul. Żelazna 19.

Zagubiono dowód rejestracji samochodu Nr D-55833, wystawiony przez Okręg. Urząd Samochodowy w Poznaniu, dla Sanatorium Płucno-Chorych Trzebiechów, powiat Świebodzin i legitymację służbową, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Samorządowy w Poznaniu, oraz książkę ubezpieczeniową, wystawioną przez Ubezp. Społeczną w Zielonej Górze, na nazwisko Welke Stefan, zam. w Trzebiechowie, pow. Świebodzin.

Zagubiono kartę ewidencyjną (dowód rejestracyjny) na samochód ciężarowy Nr rej. C 55796, który należy do Zakładu Psychiatrycznego w Kościanie. Znalazcę prosimy o zwrot.

Karta ewidencyjna samochodu ciężarowego Nr rejestr. D-06157, marki Ford, 4 BB Nr silnika 5426283 C 2-74, na głowicy G 98 T-650, ogłoszona w Nrze 13 Pozn. Dziennika Wojew. z dn. 10. 4. 47 jako skradziona, została znaleziona przez robotnika Zarządu Miejskiego st. m. Poznania; w związku z tym ogłoszenie zamieszczone w Nrze 13 odwołujemy.. Wojskowe Przedsiębiorstwo Budowlane, Poznań, ul. Grunwaldzka

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 1810/31, wystawiony, przez Zarząd Miejski w Poznaniu, wydział wojskowy, na nazw. Lewandowicz Władysław, Poznań-Pokrzywno, Nr domu 52.

Zagubiono książkę tożsamości konia Nr 80, wystawioną przez Zarząd Gminny w Sierakowie na nazwisko Raczkiewicz Piotr, zam. w Grobii, gm. Sieraków, pow. Międzychód.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 2256/29, wystawiony przez Zarząd Miejski Poznań, na nazwisko Żyła Marian, zamieszkały Poznań, ul. Żwirowa 5.

WYWOŁANIA PUBLICZNE I ZAPOZWY

176

2 Co. 128/46. Małżonkowie Feliks i Jadwiga Kujawowie z Wągrowca, wnieśli o postępowanie wywoławcze od-

nośnie wykluczenia następujących wierzycieli, zapisanych w ks. wiecz. Wągrowiec tom XXII, wykaz 624 w dziale III-cim
a) pod liczbą wpisu 6 Maksa Kochmanna z Kolonii w wysokości 1.000 mkn.,
b) pod liczbą wpisu 7 Szymona Kochmanna z Charlottenburga w wysokości 10.000 mkn.

Wzywa się wyżej wymienionych wierzycieli, aby w terminie najpóźniej do 29 sierpnia 1947 r. godz. 9-tą przed niżej podpisanym Sądem pokój Nr 12 zgłosili swe prawa, gdyż w przeciwnym razie zostaną tak z swymi wierzytelnościami jak i należącymi do nich listami hipotecznymi wykluczeni.

Wągrowiec, dnia 1 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

177

Zg. 11/47. Na wniosek Jadwigi z domu Marzec Lisieckiej, wdowy, zamieszkałej w Mnichowie gm. i pow. Gniezno, z dnia 15 kwietnia 1947 r. do Sądu Grodzkiego w Bojanowie o uznanie za zmarłego męża jej Sylwestra Lisieckiego, syna Stanisława i Pelagii z domu Grzeszczak małżonków Lisieckich, urodzonego 16 września 1905 roku w Niechanowie pow. Gniezno (dawn. Witkowo), zamieszkałego ostatnio i stale od roku 1933 w mieście Bojanowie, pow. Rawicz, który zawarł związek małżeński z Jadwigą Marzec 14 lutego 1931 r. w Gnieźnie, powołanego w dniu 21 sierpnia 1939 roku w Bojanowie do służby wojskowej w armii polskiej i zabranego do niewoli niemieckiej w tymże roku 1939, z której to niewoli ostatnia wiadomość o nim była w grudniu 1939 r. z Stalagu III. B. Lager 14 w okolicach Frankfurtu nad Odrą, a od tego czasu nie dającego o sobie żadnych znaków życia — zgodnie z dekretem z dnia 29 sierpnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 226) przed Sądem Grodzkim w Bojanowie wszczęto postępowanie o uznanie wymienionego Sylwestra Lisieckiego za zaginionego.

Sąd wzywa zaginionego, aby w ciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego wezwania zgłosił się, w przeciwnym razie uznany zostanie za zaginionego względnie za zmarłego. Sąd wzywa zarazem wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie doniosły o nich Sądowi.

Bojanowo, dnia 19 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

178

Zg. 6/47. Na wniosek Marii Nowickiej z domu Ciesielska, zam. w Poniecu pow. Gostyń, z dnia 4 marca 1947 r. do Sądu Grodzkiego w Bojanowie o uznanie za zaginionego męża jej Adama Nowickiego, syna Walentego i Rozalii z domu Palacz małżonków Nowickich, urodzonego 20 grudnia 1905 roku w Pawłowicach pow. Poznań, zamieszkałego stale i ostatnio w Poniecu pow. Gostyń, który zawarł związek małżeński z Marią Ciesielską w roku 1936 w Poniecu pow. Gostyń, powołanego do Wojska Polskiego w sierpniu 1939 roku i do dnia dzisiejszego nie powrócił i nie daje żadnego znaku życia o sobie — zgodnie z dekretem z dnia 29 sierpnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 226) przed Sądem Grodzkim w Bojanowie wszczęto postępowanie o uznanie wymienionego Adama Nowickiego za zaginionego.

Sąd wzywa zaginionego, aby w ciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego wezwania zgłosił się, w przeciwnym razie uznany zostanie za zaginionego. Sąd wzywa zarazem wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie doniosły o nich Sądowi.

Bojanowo, dnia 18 marca 1947 r. — Sąd Grodzki.

179

4 Zg. 44/47. Zofia Przybylska z domu Jankiewicz z Kiełczewa Nr 8 wystąpiła z wnioskiem o uznanie za zmarłego jej brata Kazimierza Jankiewicza, kościelnego, urodzonego dnia 28 lutego 1906 w Kiełczewie, syna Ludwika i Józefy z domu Szłapczyńska, który dnia 28 kwietnia 1943 r. został przez gestapo niemieckie aresztowany i osadzony w więzieniu w Kościanie, a po zwolnieniu go z więzienia aresztowany został ponownie dnia 1 lipca 1944 i odstawiony do Żabikowa, potem do Sachsenhausen, a później do Bergen-Belsen i odtąd ślad po nim zaginął.

Wzywa się zaginionego, aby w dniu 8 sierpnia 1947 o godz. 12 w południe zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Kościanie, w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi Grodzkiemu w Kościanie.

Kościan, dnia 14 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

180

Zg. 16/47. Dnia 9 kwietnia 1947 r. wniosła Wiktoria Konieczka z Sędowa pow. Mogilno o uznanie za zmarłago męża swego Wawrzyna Konieczkę, ostatnio zamieszkałego w Sędowie.

Wnioskodawczyni twierdzi, że mąż jej w grudniu 1939 r. został przez Niemców wywieziony w nieznanym kierunku i do dziś wszelki ślad po nim zaginął.

Wawrzyna Konieczkę, urodz. 7 sierpnia 1909 r. w Czarnotulu, syna Marcina i Wiktorii z domu Puszyńska, wyznania rzymsko-katol., robotnika, żonatego z Wiktorią, z domu Wujczak, ostatnio zamieszkałego w Sędowie, wzywa się, aby w terminie 3 miesięcy, licząc od daty niniejszego ogłoszenia, zgłosił się w tut. Sądzie gdyż w przeciwnym razie uznany zostanie za zmarłego. Wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości o zaginionym wzywa się, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi.

Mogilno, dnia 17 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki

181

II. Zg. 8/47. Zofia Ranke ze Sarbinowa zgłosiła wniosek o uznanie za zmarłego męża swego Jakóba Ranke'go, urodz. 15. 7. 1895 r. z ojca Marcelego i matki Julianny z d. Łuczkowska, zamieszkałego ostatnio w Sarbinowie. Wymieniony został w lutym 1944 przez gestapo aresztowany i przebywał ostatnio w obozie koncentracyjnym w Gross-Rosen, gdzie zaginął.

Zaginionego Jakóba Ranke'go wzywa się, aby najpóźniej dnia 12 sierpnia 1947 r. o godz. 9 zgłosił się w podpisanym Sądzie sala Nr 9, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego. Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi. Pobiedziska, dnia 22 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

182

4 Zg. 28/47. Na wniosek Zofii Dormanowskiej, zamieszkałej w Poznaniu przy ulicy Konopnickiej 16, m. 4, wszczęto postępowanie o uznanie za zmarłego jej męża

Bohdana Kazimierza Franciszka Dormanowskiego, urodz. 9 października 1908 r. w Skokówku, pow. gostyńskiego, syna Mieczysława i Marii z d. Kutzner, asesora sądowego, podporucznika rezerwy 55 p. p., zamieszkałego ostatnio w Śremie, który w dniu 31 sierpnia 1939 r. wskutek mobilizacji wyjechał do pułku do Kutna, w końcu listopada 1939 r. i w styczniu 1940 r. pisał do rodziny z obozu w Kozielsku (Rosja), poczem nie dał już o sobie znaku życia. W dniu 26 czerwca 1943 podano w gazetach okupacyjnych jego nazwisko na liście osób, odnalezionych w grobach katyńskich.

Wzywa się zaginionego, by w terminie do dnia 16 lipca 1947 r. zgłosił się w niżej podpisanym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może zostać uznany za zmarłego. Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, by w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi.

Śrem, dnia 16 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

183

4. Zg. 20/47. Na wniosek Wiktorii Weiss, zamieszkałej w Śremie, wszczęto postępowanie o uznanie za zmarłego jej męża Szczepana Weissa, urodz. 17. 12. 1890 w Manieczkach, pow. Śrem, syna Andrzeja i Katarzyny z d. Nowak, górnika, ostatnio zamieszkałego w Śremie.

Według zapodań wnioskodawczyni został on dnia 13. 3. 1942 aresztowany i osadzony w więzieniu w Śremie, gdzie przebywał do dnia 28 kwietnia 1942 r. W dniu 29 kwietnia 1942 r. został przewieziony do więzienia we Wronkach, następnie we wrześniu 1943 r. osadzony został w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu, w którym to obozie przebywał do początku października 1944 r. Z obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu został przewieziony do obozu koncentracyjnego w Buchenwaldzie, gdzie przebywał tylko przejściowo i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się zaginionego, aby najpóźniej do dnia 21 września 1947 r. zgłosił się w niżej podpisanym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może zostać uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, by w terminie powyższym doniosły o nich Sądowi.

Śrem, dnia 21 kwietnila 1 47 r. — Sąd Grodzki.

184

Zg. 38/47. Wiktoria Woźniak, zamieszkała w mieście Skoki, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Piotra Woźniaka, urodz. 27. 6. 1908 r. w Danii, syna Antoniego i Wiktorii z d. Stankowska, ostatnio zam. w Skokach, który powołany 24. 8. 1939 r. do pułku w Bydgoszczy, miał podobno zginąć w bitwie pod Sandomierzem.

Wzywa się wyżej wymienionego Piotra Woźniaka, aby w terminie trzymiesięcznym zgłosił się w tut. Sądzie, gdyż inaczej może być uznany za zmarłego.

Wszytkie osoby, które by wiedziały cośkolwiek o miejscu pobytu wzgl. o śmierci wyżej wymienionego są zobowiązane zgłosić to niezwłocznie w tut. Sądzie.

Wągrowiec, dnia 25 marca 1947 r. — Sąd Grodzki.

185

Zg. 76/46. Pelagia Biskup, zamieszkała w Tarnowie Pałuckim, powiat Wągrowiec, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Marcina Biskupa, urodz. 9. 10. 1901 r. w Tarnowie, syna Wojciecha i Józefy z d. Marciniak, ostatnio zam. w Tarnowie, który zaciągnięty na wojnę w 1939 r. dotychczas nie wrócił i żadnej wiadomości o sobie nie dał.

Wzywa się wyżej wymienionego, aby w terminie trzymiesięcznym zgłosił się w tut. Sądzie, gdyż inaczej może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które by cośkolwiek wiedziały o miejscu pobytu lub śmierci zaginionego, by niezwłocznie o tym doniosły do tut. Sądu.

Wągrowiec, dnia 25 marca 1947 r. — Sąd Grodzki.

186

Zg. 146/46. Aniela Dudek, zam. w Dzwonowie, powiat Wągrowiec, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Stanisława Dudka, urodz. 5. 11. 1911 r. w Sobocie, pow. Poznań, syna Kazimierza i Michaliny, ostatnio zamieszkały w Dzwonowie, który miał podobno zginąć po 30 październiku 1944 r. w obozie koncentracyjnym w Mauthausen.

Wzywa się wyżej wymienionego, aby w ciągu 3-ch miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tutejszym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wszystkie osoby, które szczegóły o życiu obecnie lub śmierci Stanisława Dudka wiedzą, są zobowiązane powyższe zgłosić niezwłocznie w tutejszym Sądzie.

Wągrowiec, dnia 21 marca 1947 r. — Sąd Grodzki.

187

Zg. 19/47. Regina Florczak, zam. w Runowie, pow. wągrowiecki, wniosła o uznanie za zmarłego męża swego Franciszka Florczaka, lat obecnie 38, urodzonego w Sochaczewie, syna Ignacego i Walerii z Kujawów, ostatnie miejsce zamieszkania w Runowie, który w 1943 r. został wzięty z Warszawy do obozu karnego i odtąd zaginął bez wieści.

Wzywa się zaginionego, aby w terminie trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkich, którzy mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym donieśli o nim Sądowi.

Wągrowiec, dnia 30 stycznia 1947 r. — Sąd Grodzki.

188

Zg. 33/47. Weronika Grzegorzewska z d. Heimann, zam. w Runowie, powiat Wągrowiec, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Franciszka Grzegorzewskiego, ur. 19. 10. 1905 r. w Rogoźnie, powiat Oborniki, syna Wojciecha Grzegorzewskiego i Marianny z d. nazwisko nieustalone, ostatnio zamieszkałego w Runowie, powiat Wągrowiec, który zaaresztowany 23 marca 1942 r. został następnie wywieziony do Oświęcimia, skąd po 11. 6. 1944 roku, już żadna wiadomość od niego nie wpłynęła.

Wzywa się wyżej wymienionego, aby w terminie trzymiesięcznym od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wszystkie osoby, które by cośkolwiek o miejscu pobytu lub śmierci osoby wywołanej wiedziały, zobowiązane są zgłosić to niezwłocznie w tutejszym Sądzie.

Wągrowiec, dnia 14 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

189

Zg. 43/47. Maria Kujawina z d. Augustyniak, zam. w Pawłowie-Skockim, powiat Wągrowiec, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Józefa Kujawy, syna

Józefy Kujawy, urodz. 13. 4. 1914 r. w Ignacewie, powiat Wągrowiec, ostatnio zam. w Pawłowie-Skockim, który powołany z końcem sierpnia 1939 r. do wojską polskiego, zaginął bez wieści i odtąd nie dał o sobie znać.

Wzywa się wyżej wymienionego, aby w terminie trzymiesięcznym od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w Sądzie tutejszym, gdyż w przeciwnym bowiem razie może być uznany za zmarłego.

Wszystkie osoby, które by cośkolwiek o śmierci lub miejscu pobytu osoby wywołanej wiedziały są zobowiązane się zgłosić niezwłocznie w tut. Sądzie.

Wągrowiec, dnia 14 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

190

Zg. 45/47. Zofia Orilska z d. Łęcka, zam. w Chodzieży, wniosła o uznanie za zmarłego swego męża Bernarda Orilskiego, urodz. 29. 9. 1913 r. w Oberhausen (Niemcy), syna Antoniego i Jadwigi z d. Bostorowicz, nauczyciela ostatnio zam. w Łopiennie, powiat Wągrowiec, który powołany z końcem sierpnia 1939 r. do 59 p. p. w Inowrocławiu, zaginął między Kutnem a Łowiczem i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się wyżej wymienionego, aby w terminie trzymiesięcznym od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w Sądzie tutejszym, gdyż w przeciwnym bowiem razie może być uznany za zmarłego.

Wszystkie osoby, które by cośkolwiek o śmierci lub miejscu pobytu osoby wywołanej wiedziały, są zobowiązane się zgłosić niezwłocznie w tut. Sądzie.

Wągrowiec, dnia 14 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

191

Zg. 49/47. Stefania Klimowa, zam. w Jaworówku, gm. Mieścisko, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Józefa Klima, urodz. 4 listopada 1909 r. w Zwiniaczce, powiat Borszczów, syna Jana i Marii z domu Ziółkowska, ostatnio zamieszkały w Korolówce, powiat Borszczów, który podobno miał zaginąć w latach 1940—1944 w obozie jeńców.

Wzywa się zaginionego, aby w terminie trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tutejszym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkich, którzy mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie donieśli o tym Sądowi.

Wągrowiec, dnia 24 marca 1947 r. — Sąd Grodzki.

192

Zg. 50/47. Katarzyna Januchowska z Laskownicy Wielkiej, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Wincentego Januchowskiego, syna Jana i Marii, urodzonego 21 stycznia 1907 r. w Laskownicy Wielkiej, ostatnio zamieszkałego w Laskownicy Wielkiej, pow. wągrowiecki, który w czasie ucieczki we wrześniu 1939 r. miał zaginąć bez wieści.

Wzywa się Wincentego Januchowskiego, aby w przeciągu trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wszystkie osoby, które by cośkolwiek o miejscu obecnym pobytu względnie o śmierci zaginionego wiedziały, są zobowiązane powyższe zgłosić bezzwłocznie w tut. Sądzie.

Wągrowiec, dnia 27 marca 1947 r. — Sąd Grodzki.

193

Zg. 55/47. Pelagia Sawińska, zamieszkała w Wągrowcu, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Walentego Sawińskiego, urodz. 10. 2. 1906 r. w Łęgowie, syna Agnieszki Głowińskiej z d. Sawińska, ostatnio zamieszkały w Wągrowcu, który podobno miał zaginąć 13 wzgl 14. 9. 1939 r. w Ołyce, województwo Łuck, w związku z działaniami wojennymi.

Wzywa się wyżej wymienionego, aby w terminie najpóźniej trzymiesięcznym zgłosił się w Sądzie tutejszym, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wszystkie osoby, które by cośkolwiek wiedziały o miejscu pobytu wzgl. fakcie śmierci wyżej wymienionego winni niezwłocznie zgłosić w tutejszym Sądzie.

Wągrowiec, dnia 1 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

ZAPISY W REJESTRZE MAJĄTKOWYM

90

5 R. M. 3217. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych Sądu Grodzkiego w Kościanie, wpisano na stronie 3217, że małżonkowie Józef Losiak, robotnik i Eleonora z Paluszkiewiczów w Turwi, umową z dnia 10-go października 1946 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Kościan, dnia 21 marca 1947 r. — Sąd Grodzki.

91

5. R. M. 3218. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych Sądu Grodzkiego w Kościanie, wpisano na stronie 3218, że małżonkowie Szczepan Kolanczyk, rolnik i Marianna Walczak z Dominiczaków w Teklimyśli umową z dnia 28 października 1946 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Kościan, dnia 21 marca 1947 r. — Sąd Grodzki.

92

5 R. M. 3219. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych Sądu Grodzkiego w Kościanie, wpisano na stronie 3219, że małżonkowie Władysław Kaczor, mistrz krawiecki i Konstancja z Ławniczaków w Maksymilianowie, umową z dnia 31 stycznia 1947 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Kościan, dnia 21 marca 1947 r. — Sąd Grodzki.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy 45,— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 8,— zł; prenumerata za II kwartał 300,— zł. Cena za pojedynczy egzemplarz 35,— zł.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V4023 Poznański Dziennik Wojewódzki

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1 w Poznaniu, Składowa 3 — 1001/47

K-23892